

„UNLIMITED VISUALITY” LA GALERIA APARTE, IAȘI “UNLIMITED VISUALITY” AT APARTE GALLERY, IAȘI

Text: Cristina Moraru

UNLIMITED VISUALITY

Artiști: Andreea-Lorena Bojenoiu, Lucian Bran, Ana Maria Micu Sarah Muscalu, Elizaveta Ostapenko, Ciprian Tocar

Curator: Adrian Bojenoiu

Galeria Aparte, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași

08.-25.09.2022

Expoziția „Vizualitate nelimitată” a prezentat lucrări ale artiștilor ALB, Lucian Bran, Sarah Muscalu, Ana-Maria Micu, Elizaveta Ostapenko și Ciprian Tocar. Curatoriată de Adrian Bojenoiu, expoziția face parte din proiectul *Estetici investigative în epoca post-adevărului*, inițiat de Galeria ElectroPutere și Institutul de Cercetare Multidisciplinară în Arte (ICMA) cu intenția de a media cultura imaginii în societatea contemporană prin intermediul cercetării artistice, curatoriale și teoretice. Expoziția tematizează producția și diseminarea excesivă a imaginilor, ce caracterizează actualitatea contemporană, prezentând șase producții artistice multimedia realizate de tineri artiști care chestionează dinamismul circulației imaginilor, oferind totodată strategii, metode și tehnici diferite de abordare a imaginii.

The “Unlimited Visuality” exhibition, opened at the Aparte Gallery (“George Enescu” National University of Arts of Iași) on September 8, 2022, presented works by artists ALB, Lucian Bran, Sarah Muscalu, Ana-Maria Micu, Elizaveta Ostapenko, and Ciprian Tocar. Curated by Adrian Bojenoiu, the exhibition is part of the project *Investigative Aesthetics in the Post-Truth Era* initiated by ElectroPutere Gallery and the Multidisciplinary Research Institute in Art with the intention of mediating the culture of image in contemporary society through artistic, curatorial, and theoretical research. The exhibition’s theme is the production and excessive dissemination of images, a hallmark for contemporary reality, presenting six multimedia artistic productions made by young artists that question the dynamism of the circulation of images, while offering different strategies, methods, and techniques in approaching the image.

The work of the artist Andreea Lorena Bojenoiu (ALB) *I was broken but now I'm better (the painting)* (2022) reflects on the pictorial image understood both as a vector of communication and as a medium for the constitution of cultural codes. Her performative manner of excavating the layers of color applied to the canvas imagines possible archaeological discoveries of pictorial surfaces. The resulting image, made up as a process of an anti-mimetic and non-aesthetic interaction, refuses both descriptive representation and essentializing abstraction, preserving the communicative potential of the work that addresses us in a confessional manner. Lucian Bran’s works, *Promethean Fire Study 01 and 02* refer to the metaphor of the origin of the mind, investigating the way in which visual information is interpreted by each individual according to their cultural environment, access to information, cultural background and the embraced belief system. Being made in an analogical manner, the photographs in the series *Promethean Fire* (2022) are enlarged on argentic paper and solarized, the artist’s intention being to draw attention to the inadvertencies caused by poor knowledge and poor use of technology. Approaching fire as a symbol of knowledge, Lucian Bran observes and

Ana Maria Micu, *lifetime educational ... Viewed in this light*, acrilic și cerneluri acrylice pe pânză de in, 120x80 cm, 2022.

Ana Maria Micu, *lifetime educational ... Viewed in this light*, acrylic and acrylic inks on linen canvas, 120x80 cm, 2022.

Vedere din expoziție. Credit foto: Galeria ElectroPutere.

View from the exhibition. Photo credit: ElectroPutere Gallery.

Lucrarea artistei Andreea Lorena Bojenoiu (ALB) *I was broken but now I'm better (the painting)* (2022) reflectă asupra imaginii picturale înțelese atât ca vector de comunicare cât și ca mediu al constituirii codurilor culturale. Maniera sa performativă de a excava a straturilor de culoare aplicate pe pânză imaginează posibile arheologii ale suprafețelor picturale. Imaginea rezultată, constituită ca proces al unei interacțiuni antimimetice și non-estetice, refuză atât reprezentationalitatea descriptivă cât și abstracția esențializatoare, păstrând, însă, potențialul comunicativ al lucrării care ni se adresează într-o manieră confesivă. Lucrările lui Lucian Bran, *Promethean Fire Study 01 și 02* trimit către metafora originii minții, investigând maniera în care informația vizuală este interpretată de fiecare individ în funcție de mediul cultural din care face parte, accesul la informație, propriul bagaj cultural și sistemul de credințe adoptat. Fiind realizate într-o manieră analogică, fotografiile din seria *Promethean Fire* (2022) sunt mărite pe hârtie argentică și solarizate, intenția artistului fiind aceea de a atenționa cu privire la inadvertențele determinate de o cunoaștere precară și o utilizare deficitară a tehnologiei. Abordând focul ca simbol al cunoașterii, Lucian Bran observă și chestionează natura situațiilor în care eroarea umană, necunoașterea sau o proastă gestiune a tehnicii pot determina accidente, momente critice sau chiar dezastre umane.

Sarah Muscalu investighează condiția post-industrială a societății românești, fiind preocupată de istoria spațiilor industriale și urmărind sincronități ale memoriei personale cu degradarea, abandonul sau distrugerea acestor spații. Cartografierea acestor spații industriale

questions the nature of situations in which human error, ignorance, or bad technical management can cause accidents, critical moments, or even human disasters.

Sarah Muscalu investigates the post-industrial condition of Romanian society, being concerned with the history of industrial spaces and following the synchronicities of personal memory with the degradation, abandonment, or destruction of these spaces.

The mapping of these industrial spaces becomes relevant at the level of a personal history, each fragment of the visual composition having a subjective reference, recontextualized at the level of a pictorial projection of one’s own mental space. The artist’s practice is situated at the interference between painting and photography, her intention to demonstrate the fluidity of the boundaries between the mediums being found in a process of hybridization of the medium. The techniques used: cropping, layering, overlapping work both as metaphors for photographic thinking that approaches the image in accordance with focal points and depth planes, and for the way of organizing personal memories that are cropped, layered, or overlapped in the process of archiving visual, sensory, or olfactory memory.

Ana Maria Micu’s works aim at an intimate relationship with the image, exclusively painting scenes from her own apartment. Her naturalistic interest is complemented by curiosity about the functionality of natural processes, studying light, the characteristics and behavior of plants. Her work *lifetime educational... Viewed in this light* (2022) captures the familiarity of the symbiosis between plant organisms and material structures within the living space. The resulting painting itself becomes a symbol of living, the artist’s desire

devine relevantă la nivelul unei istorii personale, fiecare fragment al compoziției vizuale având o referință subiectivă, recontextualizată la nivelul unei proiecții picturale a propriului spațiu mental. Practica artistei se situează la interferența între pictură și fotografie, intenția sa de a demonstra fluiditatea granițelor dintre medii regăsindu-se într-un proces de hibridizare a mediului. Tehnicile folosite: decupajul, stratificarea, suprapunerea funcționează atât ca metafore pentru gândirea fotografică care abordează imaginea în acord cu puncte de focalizare și planurile de profunzime, cât și pentru maniera de organizare a memoriile personale care sunt decupate, stratificate sau suprapuse în procesul de arhivare a memoriei vizuale, senzoriale sau olfactive.

Lucrările Anei Maria Micu vizează o relaționare intimă cu imaginea, pictând exclusiv scene din propriul său apartament. Interesul său naturalist este completat de curiozitatea funcționalității proceselor naturale, studiind lumina, caracteristicile și comportamentul plantelor. *Lucrarea sa lifetime educational... Viewed in this light* (2022), surprinde familiaritatea simbiozei între organismele vegetale și structurile materiale în interiorul spațiului de locuit. Pictura rezultată devine ea însăși un simbol al locuirii, dezideratul artistei fiind acela de a trăi cu lucrările, integrându-le în spațiul personal și identificându-le ca o extensie a sinelui. Animația *Karma speech* (2022), incluzând o succesiune de autoportrete realizate în cărbune, prezintă o reflecție multifacetată asupra sinelui și, totodată, trădează intenția artistei de a testa limitele mediului în care lucrează, abordând animația ca spațiul extins al desenului.

Lucrarea Elizavetei Ostapenko, *Some say we have no time to stand and stare* (2022), explorează diferite moduri de a privi și a percepe realitatea înconjurătoare, acordând atenție spațiului urban și investigând procesele de deconstrucție a mediului arhitectural. Investigând realitatea cotidiană, Elizaveta Ostapenko caută noi perspective care provoacă sau chiar destabilizează modurile tradiționale de a privi. Problematizând caracterul comunicativ al imaginii, artista caută noi maniere de abordare critică a posibilităților de comunicare, operând deconstrucții la nivelul imaginii cu scopul de a evidenția contradicțiile inconsecvențele, impreciziile sau inconsistențele existente. Această abordare îi permite regândirea interpretărilor clasice, anularea funcțiilor semiotice tradiționale și destabilizarea punctelor de vedere obișnuite.

La rândul său, Ciprian Tocar explorează mediul pictural ca rețea a unor acțiuni tranzitive reflectate asupra subiectului reprezentării, pictura sa tranzitivă având capacitatea de a crea pasaje interne care asociază momente istorice suspendate în timp, precum Revoluția Maidan și războiul din Ucraina. Însă, ceea ce definește gândirea mediului pictural ca rețea este posibilitatea de a crea pasaje de legătură între suprafața picturală și exteriorul său, trimițând către realități istorice și actualități social-politice. În acest sens, Ciprian Tocar reușește să identifice sincronicități ale memoriei personale, memoriei subiective a receptorului și memoriei colective a evenimentelor istorice.

Lucian Bran, *Foc prometean studiu 1 și 2*, print de argint cu gelatină, 50x40 cm, 2021.

Lucian Bran, *Promethean Fire study 1 and 2*, silver gelatine print, 50x40cm, 2021.

being to live with the works, integrating them into her personal space and identifying them as an extension of herself. The animation *Karma speech* (2022), including a sequence of self-portraits made in charcoal, presents a multifaceted reflection on the self and, at the same time, represents the artist's intention to test the limits of the medium in which she works, approaching animation as the extended space of drawing.

Elizaveta Ostapenko's work, *Some say we have no time to stand and stare* (2022), explores different ways of looking at and perceiving the surrounding reality, paying attention to the urban space and investigating the processes of deconstruction of the architectural environment. Investigating everyday reality, Elizaveta Ostapenko seeks new perspectives that challenge or even destabilize traditional ways of looking at things. Problematizing the communicative character of the image, the artist seeks new ways of critically approaching the possibilities of communication, operating deconstructions at the level of the image in order to highlight the existing contradictions, inconsistencies, or inaccuracies. This approach allows her to rethink classical interpretations, undo traditional semiotic functions, and undermine common points of view.

Ciprian Tocar explores the pictorial environment as a network of transitive actions reflected on the subject of representation, his transitive painting having the ability to create internal passages that associate historical moments suspended in time, such as the Maidan Revolution and the war in Ukraine. However, what defines the way of thinking of the pictorial medium as a network is the possibility of creating connecting passages between the pictorial surface and its exterior, referring to historical realities and socio-political actualities. In this direction, Ciprian Tocar manages to identify synchronicities of personal memory, the subjective memory of the receiver, and the collective memory of historical events.

Translated by Patricia Măroiu

NICOLAE MOLDOVAN DOUĂ EXPOZIȚII DE CERAMICĂ TWO CERAMIC EXHIBITIONS

Text: Maria Zintz

FORMA ESENȚIALIZATĂ

Artist: Nicolae Moldovan

Galeria Helios, Timișoara

14.05. – 3.06.2020

Nicolae Moldovan, absolvent al Universității Naționale de Artă din București, Departamentul Ceramică-Sticlă-Metal, în 1998, spunea că „(...) elaborarea formelor inventate și concretizate în creația mea este hrănită de opțiunea pentru o sintetizare prin epurare abstractă, evitând compromisurile plastice, înscriindu-se într-un discurs spațial omogen. Sunt preocupat să creez o formă sintetizată ce are capacitatea de a sugera și transmite forța energiilor, a tensiunilor și a monumentalității încorporate, mizând pe acea calitate de independență și atemporalitate formală”. Construcțiile, așa cum a precizat chiar artistul, prin simplificarea formei până la esență, captează sensuri profunde. Căutarea unei monumentalități, fără ca aceasta să fie legată de dimensiuni în metri, la fel și vibrația, energia formei reprezintă căutări consecutive spre posibile desfășurări spațiale. Forma redusă la esența constituită cu claritate și structurată conform unor linii de forță a căror întâlniri emană energie constructivă, sintetizarea abstractă aproape de puritatea formală sunt parte fundamentală a principiilor pe care se sprijină limbajul său artistic. În esență minimalist, este interesat de „expresivitatea plastică a formei cu o structură de sinteză, construită în spiritul echilibrului și al armoniei ce implică schematizarea și geometrizarea”. Pentru lucrările sale folosește gresia și lutul, glazurate, cu ardere până la 1200°C. De altfel, el caută materialul care să ofere posibilitățile optime de exprimare plastică în funcție de rezultatul la care dorește să ajungă, utilizând modelajul ancestral, neolitic, din aproape în aproape, iar conceptualizarea demersului poate corecta manualitatea. Nicolae Moldovan sintetizează forma cu convingerea că astfel primește o calitate spirituală inerentă unei structuri ce transmite sentimentul eternității. Crede că frumusețea formelor esențializate, relația cu spațiul, arhitectura acestora conduc la armonie și echilibru vizual și spiritual. Astfel, ordinea primară, simplă și esențială, pe care se construiește forma sintetic-minimalistă poate fi interpretată ca un sistem unitar de relații formale ce se condiționează reciproc.

Tot el mărturisește: „Într-o lume cu lucruri complicate, în care obiectul artistic trebuie să fie cât mai șocant, mă întorc la forma simplă, la suprafața curată și prețios patinată. Miza creației mele este de a readuce încrederea, pacea și normalitatea într-o lume asaltată constant de accidente ale istoriei mici și mari”. Sunt ziduri, arhitecturi puternice pentru a apăra viața.

AXE SPAȚIALE

Artist: Nicolae Moldovan

Galeria Galateea, București

Curatoare: Doina Mândru

14.07. – 14.08.2022

Nicolae Moldovan, *Masculin*, lucrare din expoziția *Forma esențializată*. Nicolae Moldovan, *Masculine*, work from the exhibition *Essentialized form*.

Nicolae Moldovan, a graduate of the National University of Art in Bucharest, Department of Ceramics-Glass-Metal, said in 1998 that “(...) the elaboration of the forms invented and materialized in my creation is nourished by the option for a synthesis through abstract purification, avoiding pictorial compromises, joining a homogeneous spatial discourse. I am concerned with creating a synthesized form that has the ability to suggest and convey the force of embodied energies, tensions and monumentality, relying on that quality of independence and formal timelessness.” He goes on to explain that the constructions capture profound meanings by simplifying the form to the essence. The search for monumentality, without the interest for dimensions, as well as the vibration, the energy of the form, represent thorough searches for possible spatial developments. The form reduced to its essence clearly constituted and structured according to lines of force whose meetings emanate